

Dr. Hirschler Imre mondja a nőnapon

Két nehéz hivatás

Szinte mindenkinek ismerős **dr. Hirschler Imre** szülész—nőgyógyász neve. Kik kezelőorvosukként, mássok népszerű könyvek (például Szülészszoba, tessék belépni!, A nők védelmében, Nőkről — nemcsak nőknek) szerzőjeként, közérdekű tanulmányok írójaként ismerik.

— Három generáció lányait, asszonyait gyógyította, és gyógyítja ma is, hiszen magánrendelőjében nyolcvanévesen is fogad pácienseket. Ez idő alatt sokat változtak a nők?

— Kétségtelen. A századforduló szüfrazsett-mozgalmában egyenjogúságukért, választójogukért harcoltak. Munkába állásuk kezdetben történelmi szükségszerűség volt, később a tanulás, a munka már igényük lett. A nők megbizonyították: minden feladatra alkalmasak, akár csak a férfiak. Sosem voltak előítéleteim. A Kútvölgyi kórházban a helyettesem például nő volt. Nem győztem mondani neki, hogy olyan gyengéden vizsgáljon,

mint egy férfi! A munkájában palástolni akarta a nőiességét. Ezt másoknál is észrevettem.

— Milyennek látja a mai tizenéveseket?

— Némely túlzással: sokat tanulhatnak tőlük az egy generációval idősebb nők. A hozzám érkező levelekből úgy látom: igen felelősségteljesen gondolkodnak, felvilágosultak. A harmincas évekből van egy felmérésem: hatszáz nő szexuális életéről gyűjtöttem adatokat. Saját bevallásuk szerint: mindössze húsz százalékuk ismeri a nemi élet örömeit. A mai fiatal lányok közül jóval többen! És nagy hiba, hogy erről nem akarunk tudomást venni! Nem értek egyet azzal, hogy egy tizenhat évesnél fiatalabb lány nem mehet el az orvoshoz rendelésre, és nem kérhet a fogamzásgátlással kapcsolatos tanácsot. Én hétről hétre rengeteg levelet kapok a Családi Lapon keresztül, és látom, hogy ez a legnagyobb gondjuk. Pedig ha erről nyíltan beszélhetnének nekik, még

felvilágosultabbak lehetnének, még felelősségteljesebben gondolkodhatnának.

— Sok nő talán túlságosan előtérbe helyezi a hivatását, évezredes női szerepével, az anyasággal szemben. Ön hogy látja ezt?

— A társadalmi viszonyok fejlődésével, a nők helyzetének változásával óriási lett a feszültség a nők biológiai szerepe és társadalmi érvényesülése között. Egyenjogúságuk pedig csak úgy ér valamit, ha a férfiak

kétől eltérő biológiai adottságaikról, és az ezzel kapcsolatos feladataikról sem feledkeznek meg! Sokan nem is azért húzódoznak az anyaságtól, mert nem vállalnák szívesen az ezzel járó terheket. Sokkal inkább azért, mert nehezen tudják összeegyeztetni kétféle hivatásukat. A tanulás éveket vesz el, a családalapítás kora későbbre tolódik. És az is természetes, ha valaki sikereket akar elérni a hivatásában. Amihez megint csak idő kell! Szülés után látszólag választ-hat: otthon marad, vagy visszamegy dolgozni. De csak látszólag! A valóságban sokszor nincs választási lehetőség: legtöbb családban mindkét felnőtt keresetere szükség van. Ha a nő nem dolgozik, nem, vagy csak nehezen tudják megőrizni élet-színvonalukat. Ezen biztosan segít a márciustól életbe léptetett gyermekgondozási díj. A másik hátrány azonban így is megmarad: a szakmai. Lemarad, nem tud lépést tartani társaival a több gyermeket vállaló nő. Az anyaságot vállalók nem kapják meg azt a megkülönböztetett figyelmet, megbecsülést, ami kijárna nekik, amit legfeljebb nőnap táján kicsit túlhangosan megvallunk.

— szüts —

Dunaujvárosi Hírlap 85. márc. 8.